

Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư : aphancao@videotron.ca

WEB: WWW.VOVIWEB.ORG

Số 444

ngày 11 tháng 1 năm 2004

Tờ báo hằng tuần **ĐIỂN KHÍ PHÂN GIẢI** dành riêng phục vụ bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Quán thông

*Quán thông đời đạo rõ hành trình
Chuyển hoá thâm sâu tự hiểu mình
Uyển chuyển chính mình tự đón nghênh
Quý yêu muôn loại sống vững bền*

Kính bái,

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám từ 02/11/03 đến 08/11/03

Copyright 2003 by Lương Sĩ Hằng & VoVi Association of Canada. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiên đường

- 1) Tiến hóa là gì?
- 2) Muốn đi lên tới vô cùng thì phải làm sao?
- 3) Làm sao đạt được tối?
- 4) Làm sao thả lỏng?
- 5) Cõi trên là cõi nào?
- 6) Cõi trên là nơi nào?
- 7) Làm sao tự đến trung tâm sinh lực cần khôn vũ trụ

1) Atlantic City 02-11-03 4:50AM <i>Hỏi: Tiến hóa là gì?</i> Đáp: Thưa tiến hóa là tự xông pha đi tới Kệ: <i>Tiến hóa là tự chuyển tới nơi Phân minh đời đạo chiếu không lời Qui nguyên thanh tịnh thân hành triển Thông cảm Trời cao tự phân huyền</i>	2) Atlantic City 03-11-03 1:55AM <i>Hỏi: Muốn đi lên tới vô cùng thì phải làm sao?</i> Đáp: Thưa muốn đi lên tới vô cùng thì phải hoàn toàn thả lỏng theo chiều hút đi lên Kệ: <i>Thả lỏng tiến hóa chuyển vô tận Phân minh đời đạo trí quang phân Tình Trời mở rộng chuyển sang lần Tiến hóa không ngừng tự xét phân</i>
3) Atlantic City 04-11-03 3:10AM <i>Hỏi: Làm sao đạt được tốt?</i> Đáp: Thưa làm hết mình sẽ đạt được tốt Kệ: <i>Quý yêu Trời Phật đạt được thông Phục vụ tận tâm khai mỗi vòng Triển vọng không ngừng duyên tận độ Hành thông chơn giác nguyện nam mô</i>	4) Atlantic City 05-11-03 5:05AM <i>Hỏi: Làm sao thả lỏng?</i> Đáp: Thưa làm sao thả lỏng thì phải hướng tâm ở cõi trên Kệ: <i>Thâm tình tiến hóa ở bên Trên Thành thật chơn tu tạo vững bền Chơn lý chẳng còn lung lạc nữa Qui về một mối tự phân nền</i>
5) Atlantic City 06-11-03 4:40AM <i>Hỏi: Cõi trên là cõi nào?</i> Đáp: Thưa cõi trên là từ trung tâm bộ đầu trở lên Kệ: <i>Nguyên lý cõi trên cõi vô cùng Cõi thanh tận độ nhẹ bao dung Thanh thanh nhẹ nhẹ chiếu vô cùng Chấn động thân thương chuyển bao dung</i>	6) Atlantic City 07-11-03 8:12AM <i>Hỏi: Cõi trên là nơi nào?</i> Đáp: Thưa cõi trên là từ trung tâm bộ đầu xuất phát đi lên Kệ: <i>Qui nguyên thanh tịnh tự phân liền Đời đạo phân minh tự vượt xuyên Giáp giới quân bình xuyên thực chất Giải mê phá chấp cảm tâm hiền</i>
7) Atlantic City 08-11-03 4:30AM <i>Hỏi: Làm sao tự đến trung tâm sinh lực cần khôn vũ trụ</i> Đáp: Thưa thành tâm phục vụ và dẫn thân tiến hóa nhiên hậu mới có cơ hội dừng hành đến nơi Kệ: <i>Qui nguyên thiền giác trí tâm thành Diễn giới phân minh tự hướng thanh Giải tỏa phiền ưu chuyển thực hành Khai thông trí tuệ tự phân ranh</i>	

THƯ TỪ LAI VẮNG

Kính gửi Ông Tám.

Con tên NTS, hiện ở VN. Từ ngày biết pháp đến nay con luôn thâm tu thâm tiến một mình. Con chỉ có duyên gặp được Chú N một lần duy nhất. Con đã cầu nguyện 3 lần trong lúc công phu xin được gặp Ông Tám. Lần cầu thứ 3, con được Ông Tám cho gặp. Khi đó con có nhờ Ông Tám kiểm tra xem con hành pháp có đúng không. Ông Tám vừa kiểm tra xong thì con tỉnh dậy nên chưa được nghe Ông Tám trả lời.

Khoảng 2 tháng qua kéo dài cho đến hôm nay con hay gặp phải trạng thái sau:
Con thường niệm Phật vào lúc nghỉ trưa, một lúc sau con hay bị đi vào trạng thái nửa tỉnh nửa mê. Con thấy mình đứng dậy đi qua lại nhưng nhìn lại thấy mình vẫn nằm tại chỗ. Những lúc đang trong trạng thái đó, con muốn làm một việc gì nhưng đều không làm được giả sử như tắt quạt máy hay dắt một chiếc xe. Trưa nay cũng vậy, con thấy mình đi ra cửa (nhưng không phải nhà con đang ở) thấy người đi qua con kêu nhưng họ không nghe, họ đi luôn.

Nhiều lúc vào buổi sáng, đang ngồi đọc sách con lại thiếp đi và gặp trạng thái như trên.
Trạng thái trên nhiều lúc kéo dài từ 1 tới 2 giờ.

Kính xin Ông Tám giải đáp giúp con trạng thái trên là tốt hay xấu. Có phải do con hành thiền sai nên mới gặp trạng thái như vậy không ?

Kính chúc Ông Tám luôn khoẻ mạnh và sống lâu để dẫn dắt chúng sinh trên con đường giải thoát.

Con
T S

=====

T S,

Ông Tám vui nhận được thư con đề ngày 11-04-2003 được biết Vía của con được nhẹ, nên con tiếp tục hành tới thì mọi việc được điều hòa và tiến tới tốt, Phật Sự sẽ giúp đỡ con tiến hóa tốt, nên dùng ý niệm Nam Mô A Di Đà Phật liên tục thì đại trí sẽ được khai triển.

Chúc con vui tiến.

Quý thương

Lương Vĩ Kiên

THƠ

NGỘ !

*Hỏi ai không khổ lại đi tu
Bình sinh cõi thế lắm hận thù
Duyên nghiệp trần ai ôi: khổ ! khổ !
Hoan ca Hồn Vía chẳng sầu ưu.*

*
* *

*Phú quý phù du đời tạm bợ
Vàng son gác tía chỉ mộng mơ
Lạc kiếp nay vui về chốn cũ*

Thuyền nguyên thức giác hãy trông chờ.

*
* *

*Hội quê yên tiệc mừng đây đó
Kẻ sâu người tiếc bao nhưng nhớ
Ngược xuôi mấy thuở cõi ta bà
Tình thương sống động ôi: ngộ ngộ !*

ANH NHI

(T/Đ. Phú Nhuận, 01-10-2003)

Ông Ni Ông Tê

Ông Ni một bữa nói ông Tê
Anh nè tui thấy Tui đại ghê
Tiền bạc không đưng cho uống phí
Bao lâu...mới được tiếc ghê hề!...

Chỉ vì Anh chẳng biết mới “phê”
Họ bòn Công đức quyết đi về
Tiền bạc Thế gian đâu sá kể
Chỉ là của tạm tiếc chi hề!...

“Núi Cửa” Trần gian mới thật giàu
Nhưng mà cũng chẳng sá chi đâu!
Nếu mà so với lên THIÊN Quốc!
Khoái lạc Ngàn năm rất khó cầu
Khoái lạc Ngàn năm chẳng bạc đầu

Anh ở Trần gian học chữ NHƯỜNG
Chữ Nhường với NHỊN lắm bi thương
Nhưng mà nhịn riết rồi qua hết..!
Tất cả qui vào một chữ THƯƠNG (LOVE)

Ông Ni bữa đó xá ông Tê
Tôi hiểu tình thương Chân thật hề
Nếu mà Anh có Tôi cũng có
Dắt tay nhau hỉ, chúng ta “VỀ”

Bùi Minh Hương
Arlington, VA, 30-4-2003

=====

THỰC HÀNH

Sắc màu tạm cảnh thức tâm thân
Gắng dụng chữ Không giải nội tạng

Nói giỏi chỉ làm tăng giả dối
Thiền nhiều tự chứng giảm tham sân
Pháp luân thường chuyển khai tâm trí
Niệm Phật vô tình trụ khí thân
Cơ tạng im lìm trong trống vắng
Chơn hành Pháp Lý tự buông thân.

T/D. Phú-Nhuận, 07-10-2003
PHAN VĂN BỬU.

=====

NHỚ ĐỨC ÔNG TƯ

Hôm nay ngày giỗ Đức Ông Tư
Người đã tìm ra Pháp Lý tu
Bạn đạo trụ tâm lo hướng thượng
Tỏ bày tướng niệm nhớ ơn Người
Tuy nay Ông đã về Thiên Quốc
Mà pháp vẫn còn giúp tiến tu
Pháp Lý Vô Vi người khuyến đạo:
Tham dâm gọi bỏ hãy lo tu.

Lo tu thức giác để về Trời
Trả hết nghiệp xưa mới thành thời
Bồi đức thật dày nền tảng đạo
Giữ tâm thanh tịnh thức cao vời
Từ bi tỏa rộng về muôn nẻo
Tha thứ thương yêu điển sáng ngời
Điển rút đỉnh đầu luôn chẳng dứt
Nhân Thiên hợp nhất ta về Trời.

Thanh Đa, 06-11-2003
TƯ ẾCH.

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

Cảm Tạ

Chúng con chân thành ơn CHA đã lo rất nhiều cho mẹ chúng con.

Vợ chồng chúng tôi thành thật cảm ơn tất cả quý bạn đạo đã hướng tâm cầu nguyện cho mẹ và mẹ chồng của chúng tôi là bà Lâm Ngọc Anh, sanh năm 1920 (Canh Thân) đã từ trần ngày 7 tháng 12 năm 2003 tại tư gia, New Jersey, hưởng thọ 83 tuổi.

Chúng con vô vàn cảm tạ CHA và tất cả quý bạn đạo.

Lương-Sĩ Thường
Lương-Sĩ Ái Tuyệt

THÔNG BÁO:
**ĐỨC THẦY CHỦ TỌA LỄ KHÁNH THÀNH TRỤ SỞ NAM CALIFORNIA NGÀY 23
THÁNG 1 NĂM 2004.**

Chúng tôi rất vui mừng được trân trọng thông báo và kính mời quý bạn đạo vui lòng đến tham dự buổi lễ khánh thành Trụ Sở “Xây Dựng Vô Vi” dưới sự chủ tọa của Đức Thầy tại địa chỉ 7622 đường 23th St. (gần DMV Westminster) thành phố Westminster, CA 92683 lúc 11 giờ sáng ngày thứ sáu Mồng 2 Tết Giáp Thân (tức 23 tháng 1, 2004).

Kính mong tất cả quý bạn đạo địa phương và quý bạn đạo từ phương xa nhân dịp về vùng Thủ Đô Little Saigon ăn Tết vui lòng bỏ chút thời giờ đến tham dự chung vui. Sau lễ khánh thành, xin kính mời quý vị lưu lại dùng bữa cơm chay thanh đạm cùng Đức Thầy.

Hội Ái Hữu Vô Vi Nam California xin trân trọng kính mời

Ghi Chú:

Vì có một số đồng bạn đạo ít có dịp lại sinh hoạt thường xuyên tại các Thiên Đường Nam California, cho nên chúng tôi kính nhờ quý bạn đạo hay được tin trong Thông Báo này xin vui lòng chuyển giúp lời mời của chúng tôi đến các bạn đạo mình quen biết. Xin đa tạ.

BẠN ĐẠO VIẾT

**Đôi dòng cảm nghĩ trong buổi lễ mừng sinh nhật Đức Thầy
tại Heusenstam, Đức Quốc ngày 13.11.2003 Âm lịch (06.12.2003)**

Có cái gì khiến lòng ấm áp như ánh nắng hạ, rộn rã như tiếng chim hót trong sớm mai và như một đàn chim nhỏ chúng tôi bay tới thật nhanh thật nhanh để dự lễ sinh nhật Đức Thầy- Người CHA kính yêu của chúng ta. Từ khi được Người chấp thuận cho phép tổ chức sinh nhật (**nhưng phải làm đúng ngày**) thì đây là lần thứ 3, bạn đạo chúng tôi được trọn hưởng hồng ân của Đức CHA ban.

Tôi đứng chấp tay lễ Tổ trước chiếc phong nền màu thiên thanh làm nổi bật lên hàng chữ: “Kính mừng sinh nhật Đức Thầy” màu đỏ tươi thắm, trên bàn có mâm ngũ quả và một bình bông Huệ tây trắng muốt tỏa hương dịu dịu. Phía dưới là một bức sơn khêu xinh xinh mà bất cứ ai có “máu nghệ sĩ trong người” đều phải “thèm thuồng”. Lòng thâm cảm phục, cảm ơn ban tổ chức và ban trang trí, tôi xuống bếp xin chân cất rau xào- ở đó tôi mới biết: các chị em nuôi dưỡng tinh thần phục vụ tối đa không thua mấy anh đâu nha!!! Đúng lúc cái dạ dày tra tấn tôi vì mùi thơm của các món ăn thì một anh bạn cứu giúp: “nhà bếp nghỉ tay ra làm lễ”. Anh Hội trưởng phát cho bạn đạo lớn nhỏ mỗi người một chiếc nơ vàng óng ánh trên có nghi hàng chữ “Happy 81st to: Master Tám” thật là đẹp, đẹp như niềm vui sướng đang ngân nga trong lòng người và nó còn có ý nghĩa trang trọng nữa, thật là chu đáo quá, tôi thâm thì cảm ơn. Chúng tôi ai nấy mặt mày rạng rỡ trang nghiêm đứng chấp tay kính cẩn, nhất là mấy “bạn đạo nhí” của chúng tôi. Thay mặt mọi người, anh Hội trưởng nói lên lòng biết ơn vô ngần và lời kính chúc tốt đẹp nhất của những đứa con kính dâng lên Đức CHA trong ngày đại thọ của Người, rồi lần lượt từng bạn đạo đứng trước bàn làm lễ. Nhìn các “bạn đạo nhí” lạy rất dẻo, rất thành kính, trong lòng tôi dâng lên một nỗi mừng và tình thương lạ lùng. Bộ đầu rút mạnh người lâng lâng, lòng tràn ngập sự biết ơn nên đến lượt mình tôi vẫn tham lam thầm dâng lên CHA những lời tâm sự... (mặc dù anh Hội trưởng đã nói dùm hết rồi). Làm lễ xong gần 70 người chúng tôi cùng nhau chung thiên trưa. Trong phòng ngập tràn thanh điển và lời ban dạy của Đức CHA trong băng Chơn kính 7. Mấy tiếng sau được xem lại băng tôi rất phục vì “các bạn đạo nhí” soi hồn đúng, người rất thẳng. Tôi nghe chị Châu nói (bé Ngọc con gái chị) mới 9-10 tuổi hằng ngày tan học về đề cập xuống là hai anh em lạy 50 lạy rồi thiên trưa cùng mẹ. Hai đứa con nhà anh chị Vân Thắm và anh chị Thái Thủy cũng vậy! Tôi không dám hỏi thêm nữa vì quá mắc cỡ cho “Mẹ nào con nấy” của mẹ con chúng tôi. Lúc vô

bếp phụ bung đồ ăn ra bày bàn, tôi nghe thím Liêm nói: “ Bà Huệ đó! Bệnh cảm mà ráng ngồi xất chỉ củ cải muối, ớt, riềng, đu đủ...để làm một chậu đầy mắm thái chay, làm xong bệnh nặng thêm đi không nổi.“ Tôi bùi ngùi trong dạ, các chị là tấm gương cho mình soi, nghĩ vậy miếng com trong miệng bỗng dưng sao ngọt lạ. Món ăn nhiều quá! Như đi ăn cỗ vậy! Nào chả trứng, canh chua, nào cải xanh mướt xào giòn, rồi mắm thái, thịt kho tàu, đĩa ớt ngọt đỏ được cắt tía bày xen lẫn dưa chuột xanh thật hấp dẫn...Tình thương, thanh điển cùng tài nghệ nhà bếp của nhiều người cộng lại nên nhìn qua nhìn lại thấy ai ai cũng “ tận tình và vui tươi cả“. Sau đó chúng tôi học Tuần báo Phát Triển Điện Năng, vì chia nhóm nên ai cũng mạnh dạn phát biểu, còn hăng sai mở trí hơn thì nghiêng về phía các Huynh. Riêng tôi tâm đắc câu “Tâm linh có ích lợi không?“, vì lúc đó tôi chợt nghĩ tới người bạn vừa ghé nhà chơi (Tôi vừa nấu ăn vừa nói:“ hôm nay mời T chịu khó ăn chay nha! Vì cả nhà mình ăn chay lâu rồi, không có nấu mặn.“ T nói:“ được thôi! Mình dễ ăn lắm!“ rồi ngập ngừng nói thêm:“ Bạn cho thêm chút muối chắc cũng không sao chứ?!). Hỏi lại mới biết bạn tôi tưởng đồ ăn chay là không nêm một chút gia vị nào cả, thế đó! Mẫu người của tôi trước lúc gặp Vô Vi là thế đó!! Thanh điển và tình thương tràn ngập căn phòng, chúng tôi cùng vui cười thoải mái như những trẻ thơ. Bữa ăn tối với món phở bò kho thơm phức, quyến rũ của chị Nhung. Vậy mà nhiều bạn đạo vẫn bỏ bữa, “để dành bụng ăn thanh điển“, còn tôi và một số Huynh Tỹ khác vẫn “nhiệt tình“ cho “vừa lòng chủ và đủ dạ mình luôn“. Bữa ăn nhanh chóng biến mất giống như lúc nó xuất hiện, ai ai cũng hướng vào phần chính trong buổi tối nay. Nhạc đã bắt đầu nổi lên, anh xướng ngôn viên mời chúng tôi đứng dậy cùng nhau hát bài “Mừng sinh nhật Thầy“ của anh Định. Niềm xúc động dâng tràn trong huyết quản, tất cả trái tim hòa vào nhau cùng một nhịp đập, cùng một hơi thở khăng khít và vương vấn! Tôi không còn nghe được giọng nam hay nữ, già hay trẻ nữa! Tôi thật sự được hòa, được hạnh phúc ,được sướng vui. Chiếc bánh Sinh nhật được cắt ra từng phần nhỏ, màu trắng của kem thơm mát như thanh điển của CHA còn những cánh hồng đỏ thắm ngọt ngào như tình thương CHA nâng niu ấp ủ, dạy dỗ đàn con đại. Tôi sung sướng đón nhận miếng bánh nhỏ tượng trưng cho hồng ân của CHA ban rải tới từng người, từng người một- dù tôi tự biết mình chưa xứng đáng. Mở đầu đêm văn nghệ, với những giọng ca hồn nhiên êm ã của các em thiếu nhi qua bài “Mừng sinh nhật Thầy“ và bài “Thực lòng“, là nhạc mới nhất của anh Định phổ theo lời thơ của CHA. Trình diễn xong mấy “Tiên Đồng, Ngọc Nữ“ của tôi cứ yên vị trên đó, chúng tôi mãi ngắm nghía, quay phim chụp hình nên cũng quên mất chúng. Chợt có tiếng anh Quan vỗ tay và nói lớn:“ hay lắm! hay lắm! đi xuống đi!“. Thế là tiếng cười, tiếng vỗ tay vang lên rộn rã. Kế tiếp thì y như bài ca “Xinh quá xinh“ của cố nhạc sĩ Hoàng Thi Thơ, “có những cô áo hồng, có những cô áo vàng“ và các anh tuy sắc đẹp có đôi chút “nhường“ các chị nhưng tài năng thì nhất quyết không thua. Họ ca bằng tâm còn tôi nghe bằng tim nên bài nào cũng hay, bài nào cũng được tán thưởng nhiệt liệt. Nếu thiên vị một chút thì tôi phục nhất là đang giữa nhạc hò quảng mà anh Tê lại có những bước “cha cha cha“ thứ thiệt có một không hai làm cả căn phòng nghiêng ngã như động đất vậy. Còn đẹp nhất là bé Thanh Thảo, với sự hồn nhiên thanh thoát, bé thật dễ thương như một cánh bướm nhỏ thoát tục- có lẽ vì quá vui và vội chạy lên sân khấu khi nghe tới tên nên quên mất lời bài hát mà cha bé đã sáng tác, tôi chỉ nghe thấy bé ca ; “Em là em bé **VI VO**, em là em bé **VI VO**“. Mãi cười và nghe lòng lâng lâng, tôi không rõ bé ca những gì nữa. Càng về khuya không khí càng nóng bỏng sôi động, rồi cũng tới giờ “Thôi chia tay vì ta đã biết, thôi chia tay ngày vui thật ít.“ Chia tay mà “dửng dưng cảm“ cười nói râm ran, thể xác tuy mệt mỏi nhưng niềm vui đầy ắp trong lòng mỗi người. Lúc gia đình chúng tôi lên xe để lại căn phòng ngổn ngang cho một số gia đình bạn đạo ngủ đêm lại ở đó thu dọn dùm. Lòng tự nhủ lòng, mình phải cố gắng thực hiện lời CHA đã ban dạy:“Con phải biết thương yêu mình“ – dạ! con sẽ cố gắng để một ngày nào đó, con có thể đền đáp lại tình thương của CHA, của chồng con con và tất cả mọi người xung quanh con.

Aschaffenburg, ngày 22.12.2003

Kính bái

Nguyễn Trường Ly
